

všecky hříchy, nepravosti,
ach, můj Bože na výsosti.¹⁾

¹⁾ Co sem činil od mladosti.

115. *Jiné čtení a pěnění*

Od Příbora

Už na lo-že li-ha-my, k tobě, Bo-že, vo-la-my, Bo-že náš, to-bě se po-ru-ča-my.

Už na lože lihamy,
k tobě, Bože, volamy:
Bože náš,
tobě se poručamy.

Opatruj nas tej noci,
nědaj zlemu tej moci,
Bože náš,
rač nam byť napomocny.

Odvrať od nas všecko zle,
myšlenky něpochive,
Bože náš,
tobě se poručamy.

46. OPUŠTĚNEC

116.

Od Ostravy

Bě-ži. voda, bě-ži, po ka-meni šu-sci, zkazala mně moja mila, že mne už o-pusci, že mne už o-pu-sci.

Běži voda, běži, po kameni šusci,
zkazala mně moja mila, [: že mne už opusci. :]

Už mne opuscili bratři, tovaryši,
ene mne ty něopuščaj, můj Kriste Ježíši!

Už mne opuscila cela ma rodzina,
ene mne ty něopuščaj, Panenko Maria!

Už mne opuscili, kteří byli se mnu,
ene mne ty něopuščaj, který jsi nade mnu!

117.

Ze Studénky

Běži voda, běži z hrazky do rybníčka,
a už sem ja pochovala svojih tacička.

ach, už sem ja vyplakala svoje černe oči.

Běži voda, běži, kolečkem se toči,

Běži voda, běži, po kameňu šusci,
enem ty mne něopuščaj, můj Kriste Ježíši.

47. POSTESK

118.

Bo-že můj, Bo-že můj, je-nom mě ne-o-pušť, co ne-mo-žu sné-sti, to na mne ne-do-pušť!

Bože můj, Bože můj, jenom mě neopušť,
co nemožu snést, to na mne nedopušť!

Bože můj, Bože můj, Bože můj nebeský,
to na mne nedopušť, co nemožu snést.

48. OPATŘENÍ BOŽÍ

119.

Z Černotína od Hranic

Dyby mi tak Pán Bůh přil, jak mi li-di pře-jú, už bych dávno le-že-la pod tú če-rnú ze-mú.